

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3Tos/46/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3118010174
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 04. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Hargaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2018:3118010174.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Hargaša a sudcov JUDr. Michala Antalu a JUDr. Dušana Krč-Šeberu v trestnej veci proti odsúdenému K. E., nar. XX.X.XXXX v R., trvale bytom O., H. XXX/XX, t.č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom, na neverejnom zasadnutí, konanom dňa 16. apríla 2018, prejednal sťažnosť prokurátora Okresnej prokuratúry Trenčín proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín zo dňa 14. marca 2018, sp.zn. 1Pp/19/2018 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sa sťažnosť prokurátora z a m i e t a , pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Uznesením Okresného súdu Trenčín zo dňa 14. marca 2018, sp.zn. 1Pp/19/2018, bolo rozhodnuté tak, že podľa § 66 ods. 1, 2 Tr.zák. v spojení s § 415 ods. 1 Tr.por. sa odsúdený K. E. podmienene prepúšťa z výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Prievidza, sp.zn. 1T/173/2015, zo dňa 12.9.2016 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne, sp.zn. 23To/9/2017, zo dňa 7.3.2017. Podľa § 68 ods. 1 Tr.zák. bola odsúdenému určená skúšobná doba v trvaní 1 rok a súčasne nariadil probačný dohľad nad odsúdeným v trvaní 1 rok.

Citované uznesenie nenadobudlo právoplatnosť proti nemu podal sťažnosť prokurátor do zápisnice o verejnom zasadnutí ihneď po vyhlásení uznesenia. Následne prokurátor sťažnosť písomne odôvodnil. V úvode odôvodnenia sťažnosti poukázal na výrokovú časť napadnutého uznesenia a na to, že dôvodom podania sťažnosti je absencia materiálnej podmienky pre podmienčné prepustenie odsúdeného. Podľa názoru prokurátora z hodnotenia riaditeľa ústavu vyplýva, že riziko sociálneho zlyhania je hodnotené ako stredné. Resocializačná prognóza je vyhodnotená ako menej priaznivá. Rizikovými faktormi sú najmä dlhodobá neschopnosť zabezpečiť si trvalý pracovný pomer, finančné problémy a opakované páchanie trestnej činnosti, voči ktorej sa vyjadruje len čiastočne kriticky. Odsúdený iba čiastočne preukazuje splnenie podmienok na podmienčné prepustenie. Vzhľadom na uvedené je prokurátor toho názoru, že u odsúdeného nie je možné dôvodne predpokladať, že v budúcnosti povedie riadny život, a preto pre jeho podmienčné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody nie sú splnené zákonné predpoklady. Vzhľadom na uvedené prokurátor navrhol, aby krajský súd napadnuté uznesenie zrušil.

K sťažnosti prokurátora sa písomne vyjadril odsúdený. Vo vyjadrení namietal, že závery prokurátora v dôvodoch jeho sťažnosti nemajú oporu vo výsledkoch vykonaného dokazovania, postoj prokurátora je subjektívny a založený na neoverených údajoch. Preto navrhol, vydať verdikt, v dôsledku ktorého bude vyhovené jeho žiadosti.

Krajský súd v Trenčíne, ako nadriadený súd, na neverejnom zasadnutí podľa § 192 ods. 1 písm. a/, b/ Tr.por. preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré im predchádzalo. Na základe svojej prieskumnej povinnosti dospel k záveru, že sťažnosť prokurátora nie je dôvodná.

Krajský súd v rámci preskúmania konania, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého uznesenia, nezistil v postupe okresného súdu chyby procesného charakteru, ktoré by samé osebe opodstatňovali zrušenie napadnutého uznesenia. V konečnom dôsledku prokurátor v dôvodoch jeho sťažnosti ani nenamietal existenciu takýchto procesných väd v konaní okresného súdu.

V rámci preskúmania správnosti samotných výrokov napadnutého uznesenia, krajský súd skúmal, či je napadnuté uznesenie v súlade so zákonom.

Podľa § 66 ods. 1 písm. a), b) Tr. zákona môže súd odsúdeného podmiennečne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život a ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody, ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody.

Podľa § 66 ods. 2 Tr. zákona pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení súd prihliadne aj na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

V súvislosti s posudzovaním splnenia podmienok na podmiennečné prepustenie každého odsúdeného, krajský súd považuje za potrebné zdôrazniť, že o dĺžke trestu, a teda aj o dĺžke pôsobenia výchovného účinku tohto trestu na odsúdeného rozhoduje súd, ktorý vydal právoplatný odsudzujúci rozsudok. Na druhej strane zákonodarca dobrodením, zakotveným v ustanoveniach o podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody, zakotvil možnosť podmiennečného prepustenia odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody za splnenia zákonom stanovených podmienok. Z právnej úpravy tohto inštitútu nepochybne vyplýva, že zákonodarca prezumuje možnosť nápravy páchatel'ov trestných činov v rámci výkonu trestu odňatia slobody do takej miery, že i výkonom tohto trestu po dobu kratšiu, než ju stanovil súd v odsudzujúcom rozsudku, je možné pri správnom výchovnom pôsobení dosiahnuť výchovný účel trestu, teda nápravu páchatel'a trestného činu, aby sa do budúcnosti už nedopúšťal trestnej činnosti aj pri jeho pobyte na slobode. Zákonodarca pritom neurčil povinnosť súdu podmiennečne prepustiť každého odsúdeného, ale ponecháva na úvahu súdu posúdiť, či výchovný účel trestu odňatia slobody aj kratšieho trvania zapôsobil na toho ktorého odsúdeného v takom rozsahu, že z hľadiska zabezpečenia ochrany spoločnosti nie je potrebné, aby odsúdený vykonal celý uložený trest odňatia slobody. V tejto súvislosti považuje krajský súd tiež za potrebné zdôrazniť, že z hľadiska naplnenia výchovného účelu trestu v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák. u osoby, ktorá je vo výkone trestu odňatia slobody prvýkrát, vystupuje do popredia výchovná zložka trestu, na rozdiel od osoby, ktorá je opakovane vo výkone trestu odňatia slobody, u ktorej vystupuje do popredia represívna zložka trestu, keďže u takejto osoby došlo k opakovanému páchaniu trestnej činnosti napriek predchádzajúcemu výkonu trestu odňatia slobody.

Na základe preskúmania správnosti výrokov samotného uznesenia okresného súdu, napadnutého sťažnosťou prokurátora, krajský súd dospel k záveru, že okresný súd rozhodol správne a zákonne, keď návrhu odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody vyhovel. Krajský súd považuje za správne závery okresného súdu v odôvodnení napadnutého uznesenia, na obsah ktorého týmto v podrobnostiach poukazuje v zmysle jednoty rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa, podľa ktorých záverov u odsúdeného sú splnené všetky zákonné podmienky pre podmiennečné prepustenie z výkonu trestu podľa ustanovenia § 66 ods. 1, 2 Tr.zák. Okresný súd správne poukázal na to, že uvedené ustanovenie podmieňuje podmiennečné prepustenie odsúdeného splnením troch podmienok, a to vykonaním trestu v predpísanej dĺžke, preukázaním polepšenia plnením svojich povinností a svojím správaním vo výkone trestu a preukázaním dôvodnej možnosti (nie však bezpodmienečnej nevyhnutnosti) očakávania, že v budúcnosti povedie riadny život, pričom sa prihliada aj na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Podľa názoru krajského súdu, okresný súd v odôvodnení napadnutého uznesenia správne dospel k záveru, že odsúdený splnil formálnu zákonnú podmienku, ktorou je vykonanie zákonom vyžadovanej časti trestu.

Pokiaľ ide o splnenie ďalších dvoch podmienok pre podmiennečné prepustenie odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody, krajský súd považuje za potrebné poukázať na nasledovný obsah odôvodnenia napadnutého uznesenia:

„Čo sa týka druhej zákonnej (materiálnej) podmienky, že počas doterajšieho výkonu trestu preukazuje schopnosť viesť riadny život v podmienkach výkonu trestu, plnením svojich pracovných aj mimopracovných úloh vrátane dodržiavania všetkých právnych noriem vzťahujúcich sa na výkon trestu odňatia slobody, tak sa v danom prípade táto podmienka tiež javila ako splnená.

Splnená bola aj tretia z citovaných podmienok, tj. dôvodné očakávanie vedenia riadneho života odsúdeného na slobode a neexistencia príliš veľkého rizika jeho recidívy. Súd v tomto poukazuje aj na hodnotenie ústavu na výkon trestu, ktorý odporučil odsúdeného podmiennečne prepustiť.

Súd je toho názoru, že odsúdený pri výkone trestu preukázal svoje polepšenie, pričom nebol disciplinárne potrestaný, zároveň je zjavné, že voľný čas vie tráviť zmysluplne, má vytvorené riadne (i pracovné) návyky, čím si odsúdený vytvoril predpoklad po výkone trestu riadne sa zamestnať a tým predchádzať trestnej činnosti. Odsúdený taktiež plní stanovený program zaobchádzania a k trestnej činnosti je kritický (i keď len čiastočne), prezentuje záujem viesť po výkone trestu odňatia slobody riadny život. Preto má súd za to, že výkon trestu odňatia slobody mu bol dostatočným ponaučením, aby v budúcnosti viedol riadny život, zaradil sa do spoločnosti a venoval sa svojej rodine.

Súd sa preto stotožnil so záverom hodnotenia ústavu, ktorý odporučil odsúdeného podmiennečne prepustiť. Súd len dodáva, že pri rozhodovaní o návrhu na podmiennečné prepustenie súd primárne vychádza zo záverov hodnotenia odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody, pretože iba osoby podieľajúce sa na prevýchove odsúdeného, môžu podať objektívny obraz o stupni nápravy. V danom prípade súd nezistil iné skutočnosti, ktoré by záver hodnotenia ústavu ako aj jeho odporúčanie spochybňovali.

Vzhľadom k týmto uvedeným skutočnostiam a tiež s prihliadnutím na charakter spáchanej trestnej činnosti, pre ktorú odsúdený vykonáva trest odňatia slobody, ako aj na ústav, v ktorom vykonáva uložený trest odňatia slobody, dospel k záveru, že u odsúdeného bola daná dostatočná záruka, že bude na slobode viesť riadny život.“

Podľa názoru krajského súdu v tejto časti odôvodnenia napadnutého uznesenia okresný súd dal všetky odpovede na otázky rozhodné z hľadiska posúdenia splnenia zákonných podmienok pre podmiennečné prepustenie odsúdeného, ako aj na otázky nastolené v dôvodoch sťažnosti prokurátora, pričom argumentácia okresného súdu nielenže má úplnú oporu v obsahu spisového materiálu, ale dáva jasné a zrozumiteľné odpovede aj na argumentáciu prokurátora v dôvodoch jeho sťažnosti.

Z dôvodov sťažnosti prokurátora podľa názoru krajského súdu vyplýva, že prokurátor nenamieta správnosť záveru okresného súdu ohľadne možnosti očakávať, že odsúdený v budúcnosti povedie riadny život jedine tým, že u odsúdeného je podľa hodnotenia ústavu riziko sociálneho zlyhania stredné, pričom rizikovými faktormi sú najmä dlhodobá neschopnosť zabezpečiť si trvalý pracovný pomer, finančné problémy a opakované páchanie trestnej činnosti. V súvislosti s prokurátorom uvádzaným páchaním trestnej činnosti odsúdeného platí právna fikcia neodsúdenia vo vzťahu k všetkým predchádzajúcim odsúdeniam, uvádzaným v odpise z registra trestov. Možno síce konštatovať, že u odsúdeného možno konštatovať sklony k páchaniu trestnej činnosti. Na druhej strane je však nevyhnutné brať do úvahy fakt, že odsúdený je prvýkrát vo výkone trestu odňatia slobody, a preto vzhľadom na jeho správanie sa vo výkone trestu niet dôvodu dospieť k záveru, že by doterajší výkon trestu nemohol viesť odsúdeného k náprave tak, ako to má na zreteli účel inštitútu podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody.

Pokiaľ ide o poukaz prokurátora na dlhodobú neschopnosť odsúdeného zabezpečiť si trvalý pracovný pomer a finančné problémy, k tomu je potrebné konštatovať, že tieto faktory podľa obsahu rozsudku Okresného súdu Prievidza, sp.zn. 1T/173/2015, zo dňa 12.9.2016 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne, sp.zn. 23To/9/2017, zo dňa 7.3.2017 nemajú absolútne žiadny súvis s motiváciou trestnej činnosti, za ktorú je odsúdený v súčasnosti vo výkone trestu odňatia slobody.

Na základe uvedeného podľa názoru krajského súdu, okresný súd v danom prípade správne zistil a vyhodnotil skutočnosť, že na odsúdeného je prvýkrát pôsobené výkonom trestu odňatia slobody, kedy do popredia vystupuje prevýchovná zložka výkonu trestu tak, ako to má na zreteli aj účel inštitútu podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody. Preto podľa názoru krajského súdu bez zistenia konkrétnych skutočností, svedčiacich o nerešpektovaní noriem správania odsúdeným počas jeho prvého výkonu trestu odňatia slobody, by záver o nemožnosti očakávať, že tento odsúdený v budúcnosti povedie riadny život, úplne popieral výchovný účel uloženého trestu, prezumovaný v ustanovení § 34 ods. 1 Tr. zák.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr.por. nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná. Keďže s poukazom na vyššie uvedené, krajský súd dospel k záveru, že sťažnosť prokurátora nie je dôvodná, rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.